HEMEROTECA

Revista: La Força

número 1 - 1988

Còpia de la revista publicada pel Grup Cultural La Força

Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor
www.centredestudisvilamajor.cat
2024

REVISTA CULTURAL

LA FORÇA

ABRIL 1988

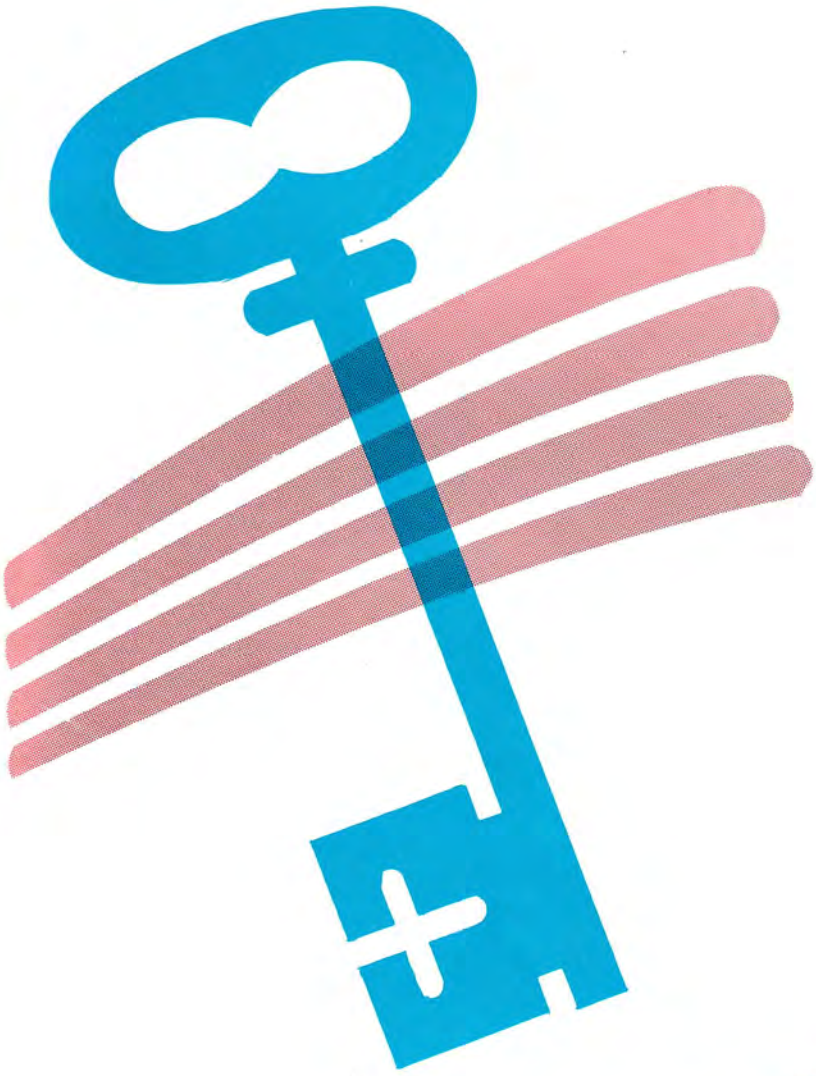

1988

Nº 1

CARNISSERIA

CASA BARO

HIGINI
HERRERO

SERRALLERIA EN GENERAL,
CONSTRUCCIONS PER A L' ESTABULACIO ANIMAL
BOMBES.

C/. Sant Nonet, 6-8 Tel. 845 01 58
SANT PERE DE VILAMAJOR - (Barcelona)

SUMARI

EQUIP DE REDACCIÓ
La Força

DISSENY I MUNTATGE
Gràfica - Estudi de Disseny

IMPRESSIÓ
Tornassol - Nervex,S.A.
St.Celoni

DIPÒSIT LEGAL
B - 17.673 - 1988

1- Sumari / Editorial
2- Sant Jordi
3- La Llegenda de Sant Jordi
5- Les Gitanes
6- Fotos Carnestoltes
7- Fotos Carnestoltes
9- Ball - Jazz / Les Majorettes
11- El Corral i Sant Elies
13- Fotos Festa Major
16- Els Pastorets
17- Ja és història
18- L'Onze de Setembre
19- La Meva Pàtria.
21- La Castanyada / Col.laboració
23- L'Arbre de Nadal
El Pessebre Vivent
24- L'Arribada dels Reis Mags
25- Enquesta.

La Força, no es fa responsable de l'opinió dels seus col.laboradors en els treballs publicats, ni s'identifica necessàriament amb l'opinió dels mateixos.
Queda totalment prohibida la reproducció total o parcial del contingut de la revista, tot i esmentant la procedència, sense autoritzacio expressa i per escrit de l'editor.

EDITORIAL

El Grup "LA FORÇA" neix davant la necessitat de promoure i col.laborar en diferents actes i festivitats al poble, festivitats les quals no es feien o es feien pobrament degut, precisament, a la mancança d'un grup.

Aquesta iniciativa sorgeix d'un reduït grup, el qual es posa en contacte amb l'escola i és a partir d'aquí quan es fa una reunió en la que hi és convidat tot el jovent del poble.

La reunió és un èxit! La gent té moltes ganes de treballar. S'ha de buscar ràpidament un nom per aquesta agrupació que treballa tan eufòricament. Es unànime: el grup s'ha de dir "LA FORÇA".

La FORÇA porta un any d'existència i el balanç el creiem positiu. Tenim moltes mancances, però de mica en mica intentarem anar-les superant.

Durant aquest primer any hem treballat de valent, però no hem decaigut mai perquè també, des del començament, hem pogut assaborir l'acolliment i l'ajut per part de tot el poble. I volem aprofitar aquesta salutació no sols com a tal, si no també per demanar que segueixin col.laborant, i que qualsevol tipus d'ajut será ben rebut GRÀCIES.

SANT JORDI

UNA DIADA

Qualsevol dia pot ser una diada; les diades no ho són perquè sí, ho són perquè quelcom ha fet que ho siguin. Nosaltres decretem doncs, avui, doble diada:

- Primer, per ésser la de Sant Jordi.
- Segon, per a celebrar el primer aniversari de la FORÇA.

De "LA FORÇA" n'hem fet ja un breu resum: com va començar, què ha fet i que farà. De Sant Jordi, diada que hem triat, per a la celebració del nostre aniversari, no n'hem dit encara res.

EL PATRÓ SANT JORDI

Sant Jordi Patró
cavaller sense por...

Ja coneixem tots la llegenda de Sant Jordi, el cavaller que alliberà la princesa de les urpes del drac, de la sang del qual va germinar un roser. Sant Jordi és patró de la cavalleria, home d'honor i de fe, gosat i noble. Cridaven el seu nom per a prendre coratge les tropes catalanes en entrar en combat. El seu patronatge va estendre's a molts països: Sant Jordi és patró d'Angleterra, de Grècia, de Portugal, de Lituània, de Gènova, d'Aragó, de Catalunya i de molts indrets d'Orient, com a Geòrgia, que porta el seu nom: home de la Terra.

"Per Sant Jordi, roses"

La diada té un símbol entranyable a Catalunya: la rosa. Galania del cavaller envers la donzella. Rosa encesa de sang de la lluita victoriosa contra el drac.

Sant Jordi té una rosa mig desclosa
pintada de vermell i de neguit:
Catalunya és el nom d'aquesta rosa
i Sant Jordi la porta sobre el pit.
La rosa li ha contat gràcies i penes
i ell se l'estima fins qui sap a on,
i amb ella té més sang a dins les venes
per plantar cara a tots els dracs del món.

Això ho glossà Josep Maria de Segarra.

La celebració de Sant Jordi és una Diada Nacional de Catalunya. En èpoques de prostració, quan Catalunya ha restat sotmesa, com en temps de renaixença, la rosa ha representat d'una manera íntima, una voluntat de catalanitat, una esperança d'altres primaveres, una reivindicació molt peculiar, silenciosa si no podia ser expressada d'altra manera, per la llibertat de Catalunya.

Vetlleu per la pàtria aimada
per la seva llibertat,
per la fe ben arrelada,
per la santa germandat.
I si arribés el gran dia
de salvar-la combatent,
Patró de Cavalleria,
vetlleu per la pàtria mia
i per son renaixement!

EL DIA DEL LLIBRE

També el 23 d'abril és el Dia del Llibre. El motiu no és Sant Jordi, encara que hi escau, sinó la commemoració de Cervantes, l'escriptor del Quixot d'ençà que se'n celebrà el darrer nari l'any 1923. El gremi d'editors i llibreters de Barcelona va tenir la bona pensada d'aquesta celebració, que s'ha escampat arreu, i avui la rosa i el llibre són dos motius que coincideixen en aquesta diada. Representa una iniciativa cultural molt apropiada. Pertot hi trobareu parades de llibres, ón són exposades les darreres novetats que les editorials procuren d'oferir en ocasió de la Festa del Llibre.

LA LLEGENDA DE SANT JORDI

En un poble de l'occident
la gent vivia amargament

Perquè un drac d'alè verinós
menjava els nens de dos en dos

Però un dia la desgràcia
arribà a la princesa Pancràcia

I el drac tan si com no
se la volia empassar, sense por

Sant Jordi baixà del cel
volant com un estel

I la princesa meravellada i al.lucinada
plorava desconsolada

Sant Jordi li clavà la llança
i el drac morí amb enyorança

De la sang del drac
un roser sortí disparat

Sant Jordi agafà una rosa
i donar-la a la princesa gosa

Va ser un regal amistós
i també molt amorós

I des d'ara regalem a l'estimada
una rosa poncellada

Carme Pujol, Raquel Illa, Xavier Ballescà.

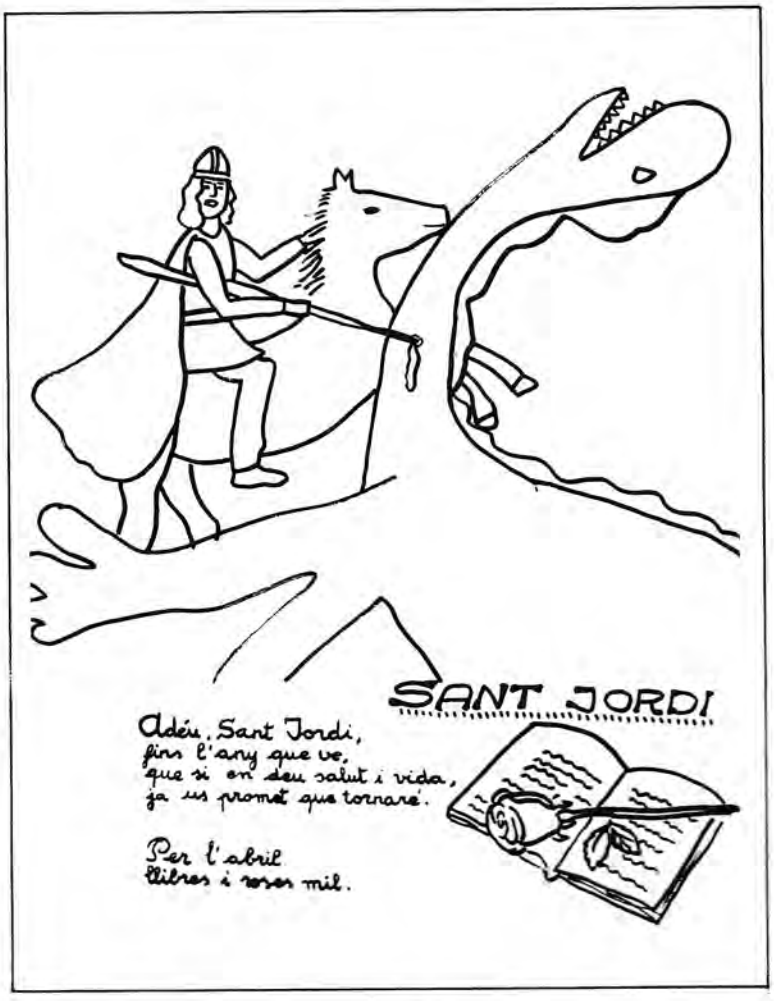

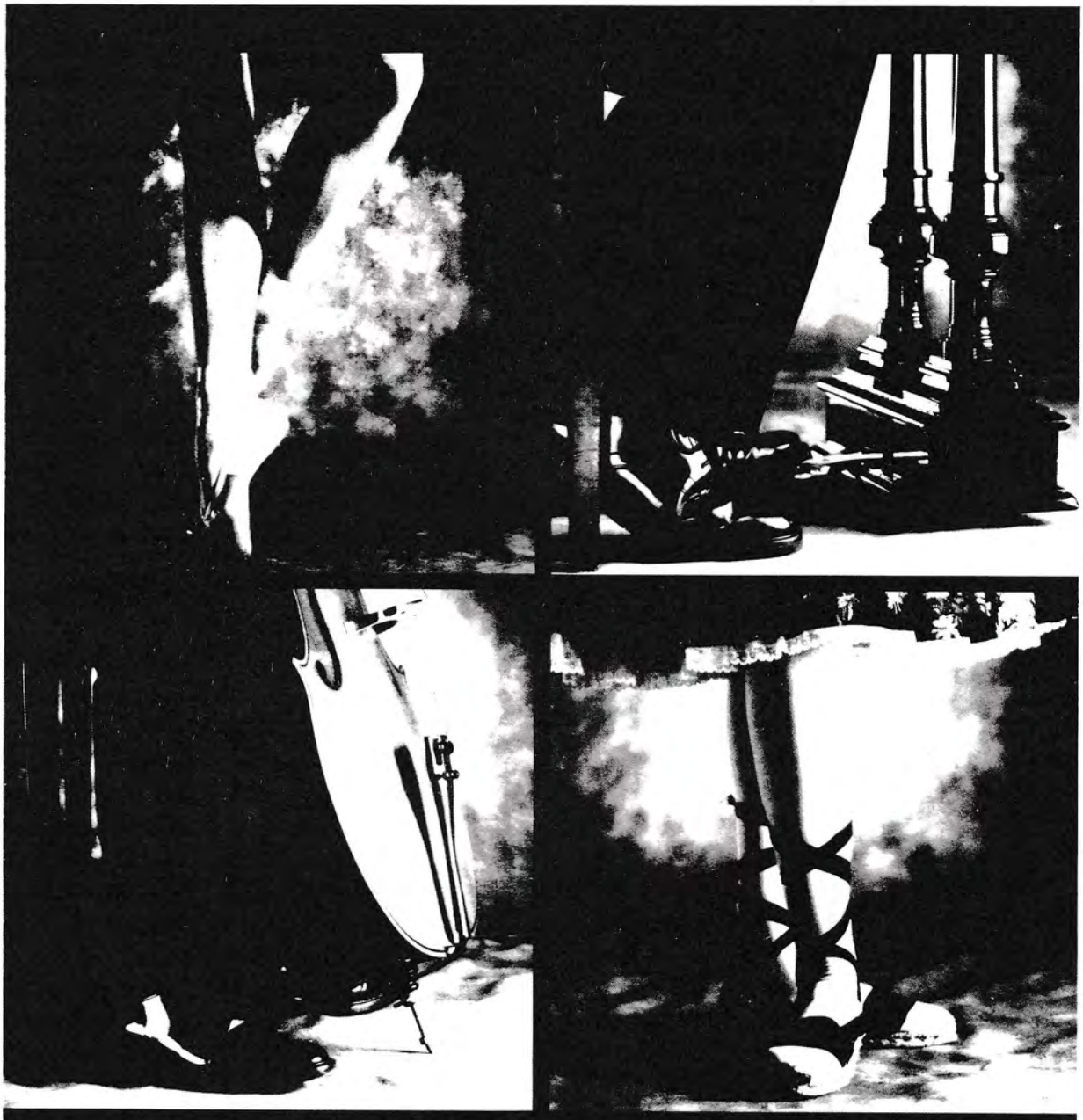

Al peu de la cultura.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

LES GITANES

Un costum força arrelat a la comarca del vallès i avui potser les Gitanes de Sant Celoni en són encara un orgull. A Sant Pere també hi havia Gitanes, i pel que hem sabut força importants.

Alguna vegada havíem sentit a l'avi de casa parlar de no se què o quan ballava gitanes, però el cert és que no sabíemque eren. Ara hem estat fent un treball i investigant sobre les Gitanes a Sant Pere.

Hem entrevistat a algunes persones que en ballaven com a l'Enriqueta de Can Canal, l'Agustina de Can Barcaró, l'Elies de Can Sion, la Carmeta Pruna, la Maria Ferrer, en Josep Baró, Josep Illa i en Jacint Pujol.

No hem pogut saber des de quan hi havia Gitanes a Sant Pere, ja que tothom les havia vist sempre i molts dels avis que ara són avis ja en ballaven. Després de la guerra es va quedar paralitzat i va ser a l'any 1948 quan la persona, que a les hores portava el cafè i la sala de ball, promogué de tornar a fer-ne, buscà el jovent i la persona que els assagés, en Formiga de Llinars, però la cosa duraria poc, un any i llavors fins el 53 o 54 no es va tornar a començar d'una manera continuada; a partir de llavors els assajà l'Elies, que va començar a ballar molt jove, ho feu durant tres anys, i després es dedicà a ensenyarne.

Primer s'assajava a la sala del ball, on és ara Can Pau, i més tard al Sindicat. Els assajos duraven dos o tres mesos, de Nadal a Quaresma i normalment eren al vespre, de 9 a 10, encara que a vegades podia ser el diumenge pel matí

Els vestits se'ls feia cadascú i també se'ls passaven d'uns balladors als altres.

Els nois portaven un barret, una camisa blanca i uns pantalons amb cascabells a baix.

Els vestits de les noies eren amb pedretes incrustades i portaven també un mantó.

Normalment eren 8 o 9 parelles i ballaven a Sant Pere i també a d'altres pobles del voltant.

Una hora abans de la ballada se n'assabentava el poble passant amb un ase engalanat.

També era costum el diumenge de Carnaval que en acabar la ballada el ballador era convidat a dinar a casa de la balladora i els dos diablots que hi havia, un anava a dinar a casa de la noia de la primera parella, i l'altre a casa de l'última.

Quan ballaven a fora es desplaçaven amb autocar, llogaven el mateix que ja feia la línia normalment i si no hi cavien tots, anaven asseguts al damunt de l'autocar.

Ens han explicat moltes anècdotes, però les més curioses o les que han agradat més són aquestes:

"Ens vam desplaçar a Corró d'Amunt, i abans de sortir a la sala de ballar, una de les balladores tenia ganes de fer les seves necessitats i com que portaven dos pantalons, només va tenir temps de treur-se'n uns i es va fer les necessitats a sobre, des de llavors li va quedar la "Pixacalces"."

"En una altra de les ballades, van anar a Palautordera i l'orquestra que hi havia no ens va saber acompanyar, no sabia la solfa de les gitanes així que l'Elíes va haver de xiular la tonada i d'aquesta manera van poder ballar a la Plaça de Palau".

Judit Illa,Josep Baró,Sandra Batlles,Carme Pujol, Raquel Illa i Xavier Ballescà.

FORN DE PA

FUSTERIA

J. Baró

C/. Barcelona, 7 ● Telèfon 845 02 33
SANT PERE DE VILAMAJOR

BALL JAZZ

I això què és? Et pregunta la gent amb cara d'estranyesa. I és que a tots, quan sentim la paraula "jazz", ens vénen al cap imatges d'un grup de negres tocant el saxo en un "antro" de mala mort. Però no, no és això, ballar, ballar al ritme de la música, de la música d'ara.

A Espanya es va introduir a partir dels anys vuitanta. Però potser van ser dues pel.lícules les que el varen posar de moda: la primera va ser "Grease" i després "Fama".Amb aquesta darrera es va produir el "boom": es va posar de moda ballar, moure el cos, fer exercici, etc.I així, varen començar a sortir escoles de jazz per tot arreu.

Bé doncs sembla ser que a la fi aquesta moda va arribar també a Sant Pere.Ho vàrem voler demostrar amb una petita exhibició durant la Festa Major. Es va organitzar un espectacle en el que es barrejava l'humor i el jazz. Hi havia dos grups de jazz: per un cantó "Jazznics" (format per alumnes d'una escola de Cardedeu)i, per l'altre, una colla de noies del poble. Val a dir, en aquest sentit, que els nostres nois no són gaire "marxossos" ja que la participació en aquest grup era oberta i no n'hi va haver cap que s'hi volgués apuntar. Crec que és una llàstima.

De totes maneres, amb nois o sense, ens en vàrem sortir força bé i fou, per tots plegats, una estona ben distreta.

La Força.

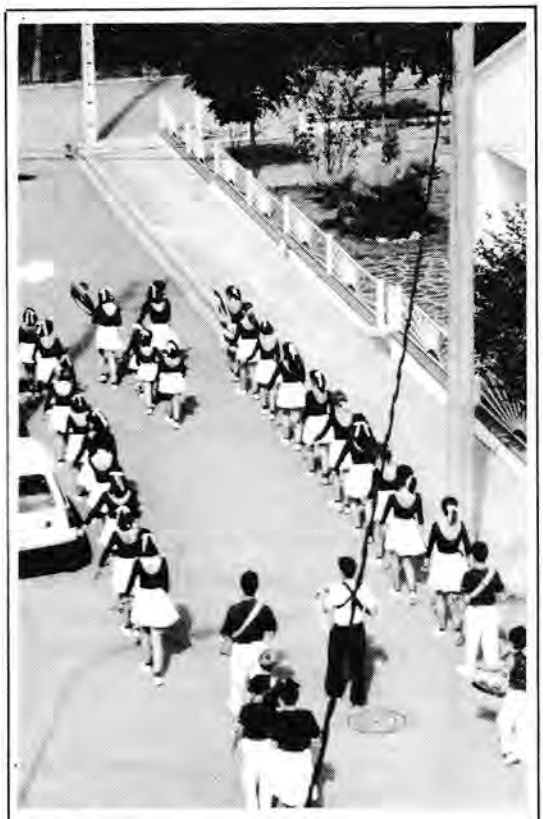

LES MAJORETTES

Un dia, ja fa més d'un any, ens vam reunir un grup de gent jove per intentar que el nostre petit poble fos una mica més entretingut del que era, tant pels d'aquí com per tots aquells que ens visiten. La il.lusió ens engrescà a fer força coses i a divertir-nos tots junts.

Una de les moltes propostes que sorgiren, fou la possibilitat de formar un grup de Majorettes amb els seus tambors. Es va creure que seria una cosa molt bonica, que faria molta festa i no vista pels nostres entorns. Estem segurs que aquesta proposta va esdevenir tot un èxit, cosa que fou possible gràcies a les hores de feina desinteressades i a la participació de molta quitxalla.

Ens fa molta il.lusió comunicar-vos que aquest grup no només ha actuat en el nostre poble en diverses ocasions sinó que també s'ha desplaçat a localitats veïnes amb motiu de les seves festes.

Ara només ens resta intentar millorar les nostres actuacions perquè cada vegada ens en sentim més satisfets.

AMB LA COL·LABORACIÓ
DE

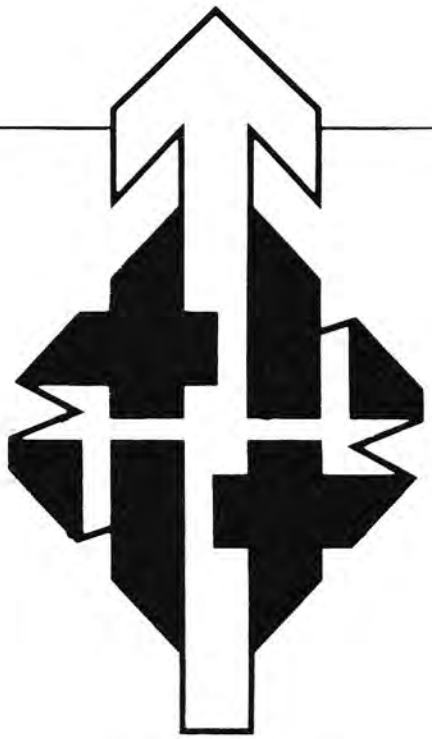

CAIXA DE BARCELONA

EL CORRAL I SANT ELIES-87

Aquestes són dues festes molt tradicionals en el poble de Sant Pere. Petits i grans surten de casa per anar-hi; uns a peu d'altres amb cotxe i també n'hi ha que van en tractor. Dies abans, gent del poble ja ha anat a arreglar el camí per una millor conducció.

El Corral es diferencia de Sant Elies perquè és una festa on hi ha molta gent dels pobles veïns, mentre que Sant Elies és més del poble, és una diada més religiosa, on s'hi va, entre altres coses, a demanar aigua.

Aquest any en el Corral hi havia molta gent. Els que varen dormir més, quasi no sabien on posar la seva taula, les cistelles i tots els estris d'acampar. Com cada any, els homes varen anar a buscar llenya i varen fer un foc immens. Després de coure la carn i dinar, es va fer el tradicional cremat i tot seguit, com ja fa uns quants anys, varen donar començament els jocs: el de l'ou, per exemple, on més d'un va sortir-ne exquitxat; el d'estirar la corda, on, a més de força, es fa molta pols; la guerra de farina (un dels jocs nous) que va ser interessant mirar-la de lluny, ja que van acabar tots els concursants i el públic més proper ben blancs (més d'un descarregava el seu geni a la cara del contrincant). En acabar, es va fer una rifa i la bicicleta en joc va tenir, a la fi, un amo. Després d'això la gent va començar a recollir i cadascú va marxar amb el que havia vingut.

Sant Elies, com ja hem dit, és una festa diferent, més seriosa, diríem. Els mitjans de transport són els mateixos, encara que els que volen anar a peu s'han de llevar més aviat perquè tenen un camí més llarg i costós. Comença la missa i després la processó des de l'ermita fins el cim que s'alça davant d'aquesta. Aquí no es fa un sol foc: se'n fan varis de petits i un de gros per l'Ajuntament. Tots anem formant grups d'amics i anem ocupant l'esplanada; l'Ajuntament també fa el seu grup. No es fan jocs, però si el tradicional cremat per tothom.

Després de tot això: un bon dinar, un bon vi i un bon cremat, la gent corre i salta per l'esplanada.Es fan fotografies, alguna que altra rifa i, en acabar la tarda, tothom comença a desfilar.

Són dues festes que entre tots hem de mirar de conservar, a més de millorar perquè són tradicionals, agradables i fan reunir-te amb els amics que no veus en tot l'any.

La Força.

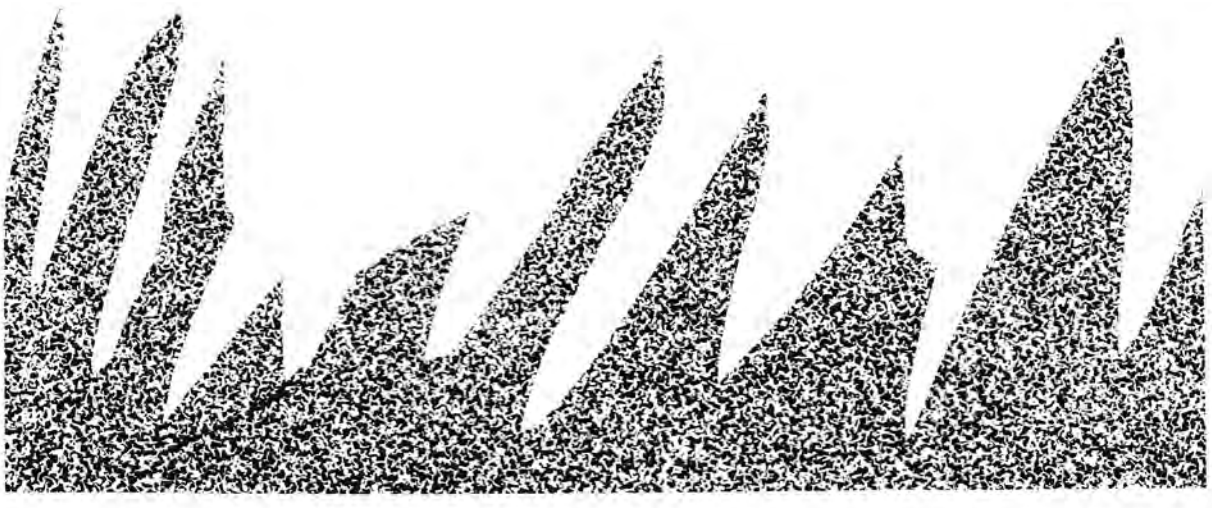

EMBOTITS DE CASA

PEIX FRESC

FRUITES I VERDURES

CASA MARGARITA

Tlf. 845 08 84

TAMBE I TROBAREU EL

CAVA BLANCHER

Festa Major 87

Papeles decorativos
con diseños.
Madera para laminados
plásticos y para
la industria del mueble.

MASA DECOR S.A.

SANT PERE DE VILAMAJOR

CAIXA
LAIETANA

ELS PASTORETS

Quan la Força va decidir muntar la funció dels "Pastorets" del Nadal passat, ho va fer amb il.lusió, però alhora amb innocència. Molts dels que formàvem el grup mai no havíem col.laborat en el muntatge d'una obra de teatre: en aquella ocasió ens hi vam estrenar.

Aviat tot se'ns va fer una muntanya, ja que, a més del treball que comporta una funció (escriure el guió, repartir els papers, construir i pintar els decorats, programar els assatjos, etc....) teníem una feina molt més pesada que era arreglar el local on es representaria la funció.

La sala de la Rectoria feia molt temps que no s'utilitzava per cap acte, només com a cambra de mal endreços; per això vam haver de netejar-la a fons, rentar i pintar els bancs, ampliar i reforçar l'escenari, fer una instal.lació provisional de la il.luminació de la sala, posar vidres a totes les finestres, fer un nou teló,....

Pel que fa a la funció, hem de dir que no era el mateix veure-la des de la sala del públic, que des de darrera els decorats. Com que era la primera vegada que organitzàvem un acte d'aquesta mena, hi va haver detalls que ens eren desconeguts, i que vam haver de solucionar sobre la marxa; ara recordo quan.....

Bé, serà millor que no digui res, perquè si es desvetllen les interioritats i els trucs d'una funció, aquesta perd tot el seu encant i misteri.

En general, l'obra va anar força bé, encara que vam haver de fer dues sessions degut que la sala se'ns va fer petita per tota la gent que va assistir-hi. Per això, i per altres problemes que ens van sorgir, us demanem disculpes si us van efectar d'alguna manera. Però fins que no hi hagi una sala nova on celebrar aquests actes, no podrem oferir-vos gaire cosa més.

La canalla va quedar molt contenta, i ens demanaven que començarien els assatjos de la propera funció. Per ells,va ser una experiència molt divertida, excitant i, alhora, instructiva.

Esperem poder continuar oferint actes com els "Pastorets" que fan participar i gaudir d'una estona agradable, al mateix temps que ens ajuden a continuar la tasca cultural i d'esbarjo a Sant Pere de Vilamajor.

LA FORÇA

JA ÉS HISTÒRIA

Els sotasignats, membres del grup "LA FORÇA" volem fer-vos conèixer la formació d'aquest Grup. Per què "LA FORÇA"?, doncs per ser aquest molt representatiu en la història de St. Pere i també perquè ja havia existit un grup de teatre amb aquest nom.

El Grup "LA FORÇA" pretén organitzar activitats de tot tipus de cara a la mainada, jovent i no tant jovent del poble de St. Pere.

Hem estat adecentant l'antic local Parroquial on molts de petits i joves segurament havieu estat.

El mossèn ha cedit el local a aquest grup perquè en faci ús, i l'administri, així com també disposarem d'una sala a la rectoria per a reunirnos.

Tenim a bé anunciar-vos la propera inauguració del local Parroquial del Poble el dia 4 de Gener amb la representació d'uns petits fragments dels Pastorets.

I també, com no, demanar el vostre ajut amb qualsevol tipus de col..laboració, doncs el grup està obert a tots els veïns de St. Pere que hi vulguin entrar i acceptem qualsevol proposta o suggerència; tenim ganes de fer moltes coses i ben fetes, no sabem si sempre sortirà així però per quan no ho aconseguim demanem la comprensió i ajut necessari i no crítiques que ajudin a ensorrar l'esforç portat a cap per tots

GRÀCIES I BONES FESTES!

BRUNELL - SAUQUE

ASSEGURANCES

ASSESSORIA TRIBUTÀRIA

VIATGES

C/. 11 Setembre n.º 21
LLINARS DEL VALLÈS — Tel. 841 09 66

L'ONZE DE SETEMBRE

Es ben curiós, però amb l'Onze de setembre el que els catalans sembla que celebrem és una derrota, la pèrdua de tota els drets que Catalunya tenia amb un govern propi.

Qué va passar? fem-ne un breu repàs:

Després de la mort de Carles II sense descendència, es presentà un enfrontament, doncs a la Península, Castella era partidària de Felip i Catalunya de Carles. Els Catalans sabien que Felip no respectaria les lleis pròpies de Catalunya, ja que era partidari d'un govern absolutista com el de França.

L'Onze de Setembre de 1714. la ciutat de Barcelona es rendia a les tropes filipistes. La resistència havia estat esgotada pels barcelonins. Tots havien lluitat fins el darrer moment: artesans del gremí i burgesos, barrejats amb cavallers,....

En aquesta diada recordem especialment el conseller Rafael de Casanova, que havia encoratjat els catalan fins que va caure ferit defensant la muralla en l'indret on ara és la Ronda de Sant Pere.

Després de tots els esdeveniments, lògicament, Felip V va suprimir la Diputació, el Consell de Cent i la Junta de Braços (una mena de Corts). Va imposar un impost únic i prohibí l'ús de la llengua catalana.

Per això L'Onze de Setembre , si assenyala el dia d'una derrota, no representa de cap manera la diada d' uns derrotats. Manifesta el compromís de viure, de treballar, de lluitar sense defalliments, perquè Catalunya reneixi i torni a ser "rica i plena".

Escauria aquí de recordar els famosos versos de Ventura Gassol:

"Fou una pàtria. Va morir tan bella,
que mai ningú no la gosà enterrar..."

La diada fa anys que és celebrada a Sant Pere, però l'últim Onze de Setembre va ésser diferent. Per què? Us preguntareu. Molt senzill: LA FORCA. La Força ja havia nascut i va ser la responsable de col.laborar en l'organització, junt amb l'Ajuntament.

No calen gaire explicacions sobre "La Diada", si més no, només recordar.

LA FORÇA

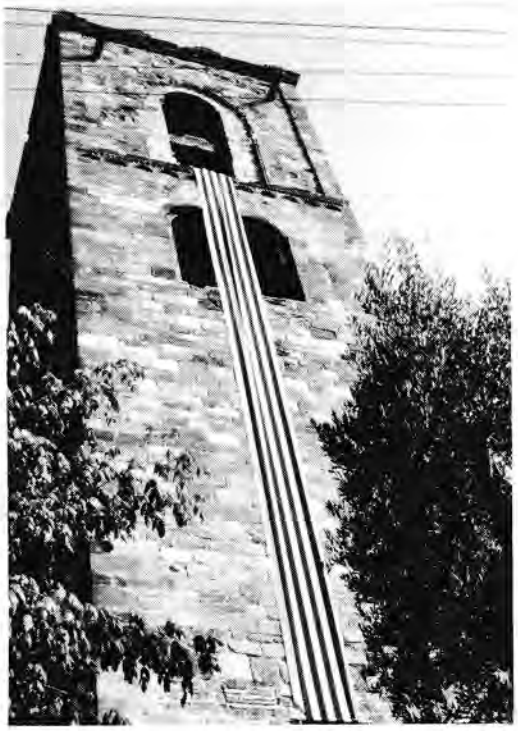

ELS SEGADORS

Catalunya triomfant
tornarà a ser rica i plena.
Endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superva.

Bon cop de falç, bon cop de falç
defensors de la terra.
Bon cop de falç.

Ara és hora segadors,
ara és hora d'estar alerta.
Per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines.
Bon cop de falç.....

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya.
Com fen caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes.

Bon cop de falç....

Catalunya triomfant
tornará a ser rica i plena.
Endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superva.

Bon cop de falç, bon cop de falç
defensors de la terra.
Bon cop de falç.

LA MEVA PATRIA

Tenim tots, des de naixença,
un trosset de terra al món,
que se'ns grava en la memòria
i s'arrela en nostre cor.

Allà ens ha gronxat la mare
de petits en el bressol,
adormint-nos a abraçades
despertant-nos a petons.

Allà hem après, en créixer,
a assajar els primers mots,
desplegant la nostre pensa
a la llum de la rao.

Allà hem barrejat nostres
alegries amb nostres plors
com els primers parenostres
amb les primeres cançons.

Allà a la nostre família
hem consagrat els records,
i hem après dels nostres avis
les més belles tradicions.

Allà hem sentit els efectes
quan alçat en nostre cor,
un temple a la fe sagrada
i un paradís a l'amor.

I pujant, i fent-nos homes,
hem honrat el nostre nom
amb el treball i la ciència
amb la virtut i l'honor

com no havem doncs, d'estimar-lo
aquest bell trocet de món
si en ell hi tenim gravades
les més pures afeccions!

El carinyo dels que viuen
i el record dels que s'han mort,
són lenitius que endolceixen
eixia vida de colors.

I el campaner de la vila,
l'antic rellotge de sol,
el fossar, la creu de terme
i el cel i el toc d'oració.

Tot alegre nostra vista,
i tot parla a nostre cor
com un llibre ple de notes,
com un jardí ple de flors.

Flors tristes o flors alegres,
segons obrin son capolls
ran mateix del cementiri
o a l'ombra del bressol!..

I aquest bell racó de terra,
aquest bell trosset de món,
on hem vist la llum del dia
i esperem tranquils la mort,
té un nom tan pur, tan alegre,
expressiu i carinyós.
Que per sentir-lo i comprendre 'l
cal dir Catalunya! amb la ma al cor.

Anònim

REBAIXAMENT DE TERRES

Joan Bruguera i Pruna

Sant Pere de Vilamajor

CONSTRUCCIONS

BADELL

Plaça Montseny, s/n. - Tel. 845 01 48 - Sant Pere de Vilamajor

LA CASTANYADA

A la vigília del dia de Tots Sants s'acostuma a celebrar la Castanyada. És una festa popular que marca el començament de l'hivern i del fred. Aquest any, però, no ha estat pas així, perque el fred de veritat encara no ha arribat; però bé, una cosa no treu l'altra i nosaltres hem de fer la castanyada igualment.

La festa va ser al Sindicat i hi va haver sopar i ball. El sopar era el típic d'aquest dia: mongetes seques amb botifarra, amanida, castanyes i vi novell.. Després, i per ajudar a pair una mica, hi va haver ball amb el grup "ESQUITX".

El principal problema que se'ns plantejà a l'hora d'organitzar aquesta festa va ser l'espai, ja que el local és petit i limita molt la capacitat de gent que es pot apuntar al sopar: és pràcticament impossible entaular més de cent persones i, a deixar lloc per una mini pista de ball i l'escenari pels músics. De totes maneres, més bé o més malament, ens hi vàrem encabir tots.

LA FORÇA

La Força

A Vilamajor, a Sant Pere,
s'alça dret el campanar,
mirant de cara al Montnegre,
con si volgués veure el mar,
o la Perxa de l'Astor
dintre del terme de Gualba,
on Cap d'Estopes fou mort
assassinat per sa guàrdia.

Fou la torre d'homenatge
de l'antic castell comtal,
La Força, i el seu veïnatge
marquen el seu historial;
els assalts de la morisca,
la resistència tenaç,
les lluites a mort o vida
del poble valent i audaç.

Afanys, somnis i misteris
de cavallers medievals,
odi, traïcions, cautiveris
i de catalans com cal.
Tenen més de deu centúries
les nobles pedres silents,
testimonis impassibles
del passat i del present.

Campanes té, ja fa segles
que, orgullosa, fa sonar,
segueix servint al seu poble
res la pot enderrocar,
ha tocat sempre les hores,
a foc, alertant a la gent,
a morts, amb un gran respecte,
i ha tocat a sometent.

Que les dotze campanades
d'aquesta nit de Nadal,
ressonin per les contrades
pregonant de nou la Pau.

Francesc Bardera

AMB LA COL.LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

L'ARBRE DE NADAL

Aquest Nadal a Sant Pere hi va haver l'arbre il.lusionant més gran de la comarca. La idea va sortir recollint una mica un sentiment popular: l'objectiu que la FORÇA es va marcar fou convertir en realitat una il.lusió.

No tot va ser tan bonic com el resultat, sino que els problemes sorgiren per tot arreu: en primer lloc, la incredulitat d'alguns que consideraven gairebé impossible portar a bon terme una empresa de tal magnitud amb relació al poble de Sant Pere; en segon lloc, la dificultat que suposava l'altura de l'arbre elegit, que feia impossible l'entrada des de sota la muralla (Havent-hi només en tot el Vallès els bombers de Sabadell amb capacitat per arribar-hi, encara que la seva col.laboració no va ser possible); un altre inconvenient amb el que vàrem topar va ser la manca d'escomesa elèctrica per fer la il.luminació; i per últim, i gairebé com a més important, COM HO PAGAREM?

Les solucions varen anar sorgint quan hi érem pel tros: el recolzament moral i econòmic trobat en la gent del poble que anava a comprar les butlletes de la rifa de la panera destinada a fer fons per tirar-ho endavant, l'atreviment dels llauners que van pujar fins al cim de l'arbre per entremig de les branques; i, per últim, la col.laboració del Mossèn que ens va deixar connectar la instal.lació en el contador de la sagristia. Tot això féu possible realitzar una il.lusió.

Ah! No oblidem l'ajut dels més joves del poble que, durant tot un dissabte, van empaquetar més de setanta capses en forma de regals que, una vegada col.locats a l'arbre, durant les hores de llum del dia tenir-lo guarnit.

LA FORÇA

EL PESSEBRE VIVENT

Allò tan bonic que sempre havíem vist per la "tele" o en altres pobles, aquest any també va ser a Sant Pere. El Grup La Força invertí molts esforços per poder aconseguir el resultat que tots vàrem admirar.

Arribant a Sant Pere ja sabíem que allà hi passava quelcom diferent pel rètol que s'havia penjat. Havent passat el pont, el tràfic de gent augmentava considerablement, fins al punt que et trobaves enmig d'un gran rebombori.

Quan aconseguies arribar a la corda que vorejava la representació, per fi podies veure alguna cosa més, fora dels dos àngels que es divisaven d'un tros lluny. Destacava el continuat moviment dels pastors repartint un brou que feia molta olor. En el riu, les bugaderes rentaven la roba; les gallines i els xais es varen portar molt bé, sense cap intent de fugida. I a la cova, com és normal, hi havia la Mare de Déu, Sant Josep i el Nen Jesús, molt atrafegats rebent les visítes pròpies d'aquelles dades.

Els comentaris que es sentien lloaven la feina feta per tot el grup, deien que el brou era molt bo i gustós, i compadien als personatges pel fred que deurien estar passant (encara que, no ho digueu a ningú, duien samarretes "Damart"). I l'ànim general era de poder-ho veure novament cada any, sempre una mica millor.

LA FORÇA

L'ARRIBADA DELS REIS MAGS, 5-1-88

Els Reis d"Orient també varen arribar a Sant Pere. Fou com se sol dir, una nit màgica, en la que, juntament amb els altres personatges, regnà la il.lusió.

Els Reis i el seu acompanyament sortiren de Can Llinars amb uns tractors que havien estat preparats pel Grup LA FORÇA (els camells es varen quedar a dormir perquè estaven molt cansats).

Puntualment, i amb múltiples campanades com a senyal de benvinguda, els reis arribaren al poble, on ja tothom els esperava. Com és de rigor en la data, es va adorar el pessebre oferint l'or, l'encens i la mirra.

Un cop a l'Ajuntament, Ses Majestats reposaren una mica, mentre la Maite explicava als menuts el que havien de fer per facilitar el treball als Reis; la cosa era ben senzilla: anar a dormir ben aviat i deixar una finestra oberta. Per fi sortiren els prctegonistes de la nit, que reberen les salutacions de tots els membres de l'Ajuntament. L'alcalde pronuncià un discurs i Sa Majestat el Rei Baltasar un altre (que s'hagué de traduir degut a la dificultat de comprensió de la seva llengua).

Els nens varen poder visitar cada Rei, donar la carta, explicar que s'havien portat bé durant tot l'any,... i, sobretot, recollir l'anticipació dels presents que al matí següent trobarien sota la finestra que haguessin deixat oberta.

Els reis, que són molt treballadors, varen anar a repartir els regals casa per casa i acabaren la seva feina molt tard. Ja se sap, és una nit que van molt atrafegats, però tenen molts mesos per reposar de l'esforç.

Bé, suposem que els reis encertaren el vostre gust en els regals i desitgem que l'any que ve vagi tan bé o més; això sí, porteu-vos bé.

LA FORÇA

PROJECTES

El Grup la FORCA té molts projectes, però hem pensat que ens agradaria compartir almenys els més inmediats a fi i efecte de fer-ne a tots partícips:

El més immediat és el de consolidar-nos com a grup reglamentat i es per això que estem esperant que se'ns aprovin els Estatuts.

La construcció d'uns gegants de Sant Pere, fets per la gent de Sant Pere; de moment estem fent els motlles per a poder fer el cap i ens està ajudant molta mainada del poble; més endavant necessitarem l'ajut de tothom per a poder acabar-los.

I la preparació d'una FESTA MAJOR DIFE–RENT, i en diem diferent perquè no tindrà massa a veure amb les que s'havien fet fins ara:

–No hi haurà envelat, la festa serà a les places i carrers del poble.

–Serà GRATUITA per a tothom.

–L'Ajuntament es farà càrrec de les despeses, que no pujaran gaire més que d'altres anys, i LA FORÇA de l'organització.

De moment no podem dir encara gran cosa més, però hem volgut que ho sabessiu ja que estem oberts a tot tipus de diàleg; si teniu alguna suggerència ja ho sabeu, veniu i en parlem!

LA FORÇA

ENQUESTA

EDAT:

SEXE:

LLOC DE RESIDÈNCIA:

1– Coneix el grup "LA FORÇA"?
2– Ha assistit a algun acte organitzat pel grup "LA FORÇA"?
3– Creu necessària l'existència d'un grup que organitzi actes culturals a Sant Pere?
4– Creu necessari un local municipal on celebrar actes culturals i d'esbargiment, o opina que ja hi ha un local apropiat per aquests actes?
5– Sabia que la decoració de l'arbre de Nadal de l'església ha corregut a càrrec del grup "LA FORÇA"?
6– Es partidari d'una Festa Major més curta que la de l 'any 87 o de la mateixa durada?
7– Quina opinió li mereixeria que a Sant Pere es creés un canal privat de TV local?
8– I una emissora de ràdio?
9– I una publicació periòdica?
10– Li agradaria participar en les activitats del grup "LA FORÇA"?

picart S. A.

SANT PERE DE VILAMAJOR